เตือนภัยการเกษตร

ช่วงวันที่ ๒๔ – ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	**ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ**	**แนวทางป้องกัน/แก้ไข**
มีฝนฟ้าคะนอง บางพื้นที่	เงาะ	เตรียมความพร้อมในการออกดอก/แตกใบอ่อน	๑. หนอนคืบกินใบ	หนอนคืบกินใบมีความสำคัญ ในระยะที่เงาะแตกใบอ่อนจะทำลายและทำให้เกิดความเสียหายมาก หนอนจะกัดกินใบเพสลาด รวมทั้งใบแก่ ทำให้การปรุงอาหารของใบไม่เพียงพอ	๑. ถ้าโคนต้นเงาะโล่งเตียนไม่มีหญ้ารก ให้เขย่ากิ่งเงาะ ตัวหนอนทิ้งตัวลงที่พื้นแล้วจับไปทำลาย ๒. ในระยะที่เงาะแตกใบอ่อน ถ้าพบหนอนควรพ่นสารฆ่าแมลงคาร์บาริล ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๖๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
			๒. หนอนร่านกินใบ	หนอนร่านกินใบ ระบาดทำความเสียหายกับเงาะไม่มากนัก นอกจากมีระบาดเป็นบางปีเท่านั้น เมื่อฟักออกจากไข่ใหม่ๆ จะแทะกินแต่ผิวใบ ทำให้ใบแห้งและร่วงหล่น หนอนจะอยู่รวมกันเป็นกลุ่มเมื่อโตขึ้นจะแยกกระจายไปตามใบต่างๆ หนอนจะทำลายโดยการกัดกินใบแก่ แต่ถ้าหากระบาดในระยะที่เงาะกำลังออกดอกความเสียหายจะมีมากเพราะต้นเงาะที่ถูกทำลายจะติดผลขนาดเล็กและด้อยคุณภาพ	๑. ในระยะที่หนอนยังเล็กจะอยู่รวมกัน และกัดแทะผิวใบทำให้ใบเงาะแห้ง เมื่อพบเงาะใบแห้งหรือมีรอยทำลายให้ตรวจดู แล้วนำใบเงาะนั้นไปทำลาย ๒. ถ้าหนอนระบาดมาก พ่นด้วยสารฆ่าแมลงคาร์บาริล ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๖๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	**ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ**	**แนวทางป้องกัน/แก้ไข**
ภาคเหนือ อากาศเย็นและชื้น มีน้ำค้างและฝน	มันฝรั่ง	เริ่มปลูก	๑. โรคใบไหม้ (เชื้อรา *Phytophthora infestans*)	มักพบอาการของโรคที่ใบล่างก่อน โดยด้านบนใบพบจุดแผลฉ่ำน้ำสีเขียวหม่นคล้ายถูกน้ำร้อนลวก เมื่อพลิกดูด้านใต้ใบบริเวณตรงกันจะมองเห็นเป็นละอองน้ำเล็กๆ สีขาวใสติดอยู่ โดยเฉพาะบริเวณขอบแผล ต่อมาแผลจะขยายใหญ่ ขอบแผลมีลักษณะฉ่ำน้ำสีดำ และลุกลามออกไป ทำให้ใบไหม้ แห้งเป็นสีน้ำตาลในที่สุด หากสภาพแวดล้อมเหมาะสม โรคจะลุกลามอย่างรวดเร็วไปยังต้นอื่นๆ ทำให้มองเห็นใบไหม้แห้งกระจายเป็นหย่อมๆ ในแปลง นอกจากนี้อาจพบอาการโรคที่ส่วนของลำต้น ทำให้ลำต้นหรือกิ่งแห้งตายอย่างรวดเร็ว หากโรคเข้าทำลายที่หัว จะทำให้หัวเน่า	๑. หลีกเลี่ยงการปลูกมันฝรั่งในพื้นที่ที่เคยมีการระบาดของโรคนี้มาก่อน ๒. ไถพรวนดินและใส่ปูนขาว ตากดินไว้นานกว่า ๒ สัปดาห์ จะช่วยลดปริมาณเชื้อในดินลงได้มาก ๓. ใช้ส่วนขยายพันธุ์ที่ไม่มีร่องรอยการติดเชื้อ ๔. ปรับระยะปลูกไม่ให้แน่นเกินไป เพื่อลดการแพร่ระบาดของโรค ๕. อย่าให้น้ำมากเกินไป ควรหลีกเลี่ยงการให้น้ำในตอนเย็น ๖. หมั่นตรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบต้นที่แสดงอาการโรค ควรถอนและนำไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก ๗. เมื่อพบโรคเริ่มระบาดควรพ่นด้วยสาร เมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไดเมโทมอร์ฟ ๕๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๒๐-๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไซมอกซานิล + แมนโคแซบ ๘% + ๖๔% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๕๐-๖๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ แมนโคเซบ + เมทาแลกซิล-เอ็ม ๖๔% + ๔% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๓๐-๔๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	**ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ**	**แนวทางป้องกัน/แก้ไข**
					หรือ ไอโพรวาลิคาร์บ + โพรพิเนบ ๕.๕% + ๖๑.๓% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๔๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร โดยพ่นให้ทั่วทั้งบนใบและใต้ใบ ทุก ๕-๗ วัน ไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน ควรใช้สลับชนิดเพื่อป้องกันการดื้อยาของเชื้อราสาเหตุโรค ๘. ไม่นำเครื่องมือที่ใช้กับต้นเป็นโรคไปใช้ต่อกับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง ๙. แปลงที่พบการระบาดของโรค หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืชไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก
อากาศเย็น มีหมอกตอนเช้า อากาศร้อนตอนกลางวัน	ถั่วเหลือง	ระยะติดฝักเจริญเต็มที่ และเริ่มสะสมน้ำหนัก	๑. หนอนเจาะฝักถั่ว	หนอนจะเจาะเข้าไปกัดกินเมล็ดที่อยู่ในฝักหลังจากฟักออกมาจากไข่ หนอนที่มีขนาดใหญ่สามารถย้ายไปกัดกินฝักอื่นๆ ได้โดยชักใยดึงฝักมาติดกันแล้วเจาะเข้าไปกัดกินเมล็ดที่อยู่ภายในฝักใหม่ การเข้าทำลายของหนอนเจาะฝักถั่วทำให้ผลผลิตถั่วเหลืองลดลงมากกว่า ๔๐ เปอร์เซ็นต์	พ่นสารฆ่าแมลง ไตรอะโซฟอส ๔๐% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่น ๑-๒ ครั้ง ห่างกัน ๗-๑๐ วัน

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	**ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ**	**แนวทางป้องกัน/แก้ไข**
			๒. มวนถั่วเหลือง	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดน้ำเลี้ยงจากใบ ลำต้น ดอก และฝักของถั่วเหลือง ฝักอ่อนที่ถูกทำลายจะลีบ และร่วงหล่นทำให้ผลผลิตลดลง	พ่นสารฆ่าแมลง บูโพรเฟซิน ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด ๗๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๒ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕% ซีเอส อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส ๔๐% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นเมื่อพบตัวเต็มวัยของมวนถั่วเหลือง ๒-๓ ตัวต่อแถวถั่วยาว ๑ เมตร
อากาศร้อนชื้น มีฝนตก	ปาล์มน้ำมัน	ปาล์มน้ำมันอายุมากกว่า ๔ ปี	หนอนหน้าแมว	หนอนหน้าแมวจะกัดทำลายใบปาล์มน้ำมัน ถ้าระบาดรุนแรง ใบจะถูกกัดจนเหลือแต่ก้านใบ ทำให้ผลผลิตลดลง ต้นชะงักการเจริญเติบโต และใช้เวลานานกว่าที่ต้นจะฟื้นตัว ถ้าเกิดการระบาดในแต่ละครั้ง จะใช้เวลาในการกำจัดนาน เนื่องจากหนอนหน้าแมวมีหลายระยะในเวลาเดียวกัน เช่น ระยะหนอน และระยะดักแด้ ทำให้ไม่สามารถกำจัดให้หมดในเวลาเดียวกัน	๑. ตัดทางใบปาล์มน้ำมันที่มีหนอน หรือจับผีเสื้อซึ่งเกาะนิ่งในเวลากลางวันตามใต้ทางใบ หรือเก็บดักแด้ตามซอกโคนทางใบรอบต้น มาทำลาย ๒. เมื่อพบหนอนทำลายเฉลี่ย ๒๐ ตัวต่อทางใบ ให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง คาร์บาริล ๘๕% ดับเบิลยูพี อัตรา ๑๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕% อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ พ่นด้วยเชื้อแบคทีเรีย บาซิลลัส ทูริงเยนซิส ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ควรพ่นเมื่อพบหนอนเข้าทำลายบริเวณผิวใบ (หนอนวัย ๑-๔) จะได้ผลดียิ่งขึ้น